

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové a soudců Mgr. Jiřího Gottwalda a JUDr. Miroslavy Honusové v právní věci žalobkyně **M. B.**, proti žalovanému **Odvolacímu finančnímu ředitelství** se sídlem Brno, Masarykova 31, o přezkoumání rozhodnutí Finančního ředitelství v Ostravě ze dne 14.12.2010 č.j. 7632/10-1101-801766, ve věci daně z příjmů fyzických osob,

t a k t o :

I. Rozhodnutí Finančního ředitelství v Ostravě ze dne 14.12.2010 č.j. 7632/10-1101-801766 **se zrušuje** a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.

II. Žalovaný je povinen **zaplatit** žalobkyni na náhradě nákladů řízení částku 2037,- Kč ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

O d ů v o d n ě n í :

Včas podanou žalobou se žalobkyně domáhala přezkoumání výše uvedeného rozhodnutí Finančního ředitelství v Ostravě (jehož působnost přešla s účinností od 1.1.2013 na Odvolací finanční ředitelství – dále jen žalovaný), jímž bylo zamítnuto odvolání žalobkyně proti rozhodnutí Finančního úřadu v Třinci (dále jen správce daně) ze dne 1.7.2010 č.j. 65526/10/364910806152 ve věci daně z příjmů fyzických osob za zdaňovací období roku 2006.

Žalobní námitky se týkaly neuznaného výdaje 500 000 Kč jako poměrné části nájemného u finančního pronájmu vozidla Fiat Ducato.

Žalovaný navrhoval zamítnutí žaloby.

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů – dále jen s.ř.s.) a dospěl k závěru, že napadené rozhodnutí je nutno zrušit.

Z obsahu správních spisů soud totiž zjistil, že správce daně nejprve v roce 2009 oznámil žalobkyni, že u ní „zahájí daňovou kontrolu za zdaňovací období roku 2006 – 2007“ (oznámení ze dne 3.11. a 17.12.2009), avšak tato daňová kontrola byla zahájena až dne 14.1.2010 (protokol o ústním jednání, správci daně byly předány konkrétní doklady).

Podle § 47 odst.1 zákona č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, ve znění do 31.12.2009 (dále jen ZSDP), pokud tento nebo zvláštní zákon nestanoví jinak, nelze daň vyměřit ani doměřit či přiznat nárok na daňový odpočet po uplynutí tří let od konce zdaňovacího období, v němž vznikla povinnost podat daňové přiznání nebo hlášení nebo v němž vznikla daňová povinnost, aniž by zde současně byla povinnost daňové přiznání nebo hlášení podat.

Judikatura soudů rozhodujících ve správním soudnictví vychází při interpretaci výše uvedeného ustanovení z nálezu Ústavního soudu ze dne 2.12.2008 sp. zn. I.ÚS 1611/07, podle něž právo vyměřit nebo doměřit daň zaniká po uplynutí 3 let od konce zdaňovacího období, v němž vznikla daňová povinnost, nikoli od konce roku, v němž vznikla povinnost podat daňové přiznání (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu – dále jen NSS – ze dne 4.2.2009 č.j. 1 Afs 139/2006-108).

Podle § 47 odst. 2 věty první ZSDP, byl-li před uplynutím této lhůty učiněn úkon směřující k vyměření daně nebo jejímu dodatečnému stanovení, běží tříletá lhůta znovu od konce roku, v němž byl daňový subjekt o tomto úkonu zpraven.

Jak vyplývá z rozsudku NSS ze dne 17.2.2006 č.j. 8 Afs 7/2005-96, úkon směřující k vyměření daně a přerušující běh prekluzivní lhůty ve smyslu výše uvedeného ustanovení ZSDP, nesmí být jen formálním, např. pouhým formálním sepisem protokolu o zahájení daňové kontroly.

V daném případě uplynula prekluzivní lhůta dle § 47 odst. 1 ZSDP dnem 31.12.2009, aniž by byl v roce 2009 učiněn faktický úkon zahajující daňovou kontrolu. Za takový úkon nelze v žádném případě považovat oznámení správce daně žalobkyni, že u ní bude – někdy v budoucnu – zahájena kontrola, ale až jednání dne 14.1.2010, což však bylo již pozdě.

Jak uvedl Ústavní soud v nálezu ze dne 29.4.2010 sp. zn. III. ÚS 1341/08, uplyne-li prekluzivní lhůta uvedená v § 47 ZSDP, aniž v ní byla daň pravomocně vyměřena či doměřena, zaniká tím právo státu daň vyměřit či doměřit. K zániku

tohoto práva se přihlíží z úřední povinnosti nejen v daňovém řízení, ale též v rámci soudního přezkumu rozhodnutí v řízení před správními soudy.

S ohledem na výše uvedené se soud nezabýval konkrétními žalobními námitkami a zrušil napadené rozhodnutí v souladu s § 76 odst.1 písm.c) s.ř.s.

O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto dle § 60 odst. 1 s.ř.s., když procesně úspěšné žalobkyni vznikly náklady řízení spočívající v zaplaceném soudním poplatku (2 000 Kč) a poštovním (37 Kč). Vzhledem k odlišné úpravě s.ř.s. a o.s.ř., týkající se nabytí právní moci rozhodnutí (srov. § 54 odst. 5 s.ř.s., § 159, § 160 odst. 1 o.s.ř.), uložil soud žalovanému povinnost zaplatit náhradu nákladů řízení ve lhůtě 30 dnů od právní moci rozsudku.

P o u ě n í : Proti tomuto rozsudku je **m o ž n o** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné soudní rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí.

V Ostravě dne 11. dubna 2013

JUDr. Monika Javorová
předsedkyně senátu